

[Udenrigsministeren.]

Hertil vil jeg svare, at jeg lægger ganske samme Vægt paa det paagældende Afsnit af de Udtalelser, der knyttede sig til Oslo-Konventionen, der er ingen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig i saa Henseende. Jeg anser det gensidige Tilsagn om indbyrdes Forhandling og Samarbejde overfor de Vanskeligheder, denne Gruppe af Stater kan komme til at staa overfor, som det vigtigste Afsnit af de Aftaler, der blev truffet ved denne Lejlighed, og jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i den mere historiske Bemærkning, at det var fra dansk Side, dette blev stærkest fremhævet og skudt i Forgrunden under Forhandlingerne den Gang. Jeg kan hertil føje, at der er en fuldkommen regelmæssig Forhandling mellem disse Stater. Der foretages neppe noget handelspolitisk Skridt i denne Tid, der tages ikke Stilling til nogen af de Foranstaltninger, som træffes i den øvrige Verden, uden at denne Gruppe af Stater indbyrdes drøfter, hvilken Holdning man bør tage deroverfor.

•Det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem fremhæver, at der maaske i den allernærmeste Tid kan blive en særlig Baggrund for en Forhandling mellem disse Stater, en Forhandling, der tager mere Sigte paa ganske bestemte Aftaler, paa ganske bestemte Skridt, end hittil har været Tilfældet. Det maa ventes, at der i Løbet af meget kort Tid kommer ikke blot en Forhandling, som foregaar gennem Udveksling af Betragtninger af skriftlig Karakter eller gennem Repræsentanterne, men ogsaa en ligefrem Drøftelse ved fælles Møde af disse 5 Stater. Vi for vort Vedkommende har udtalt Ønsket om, at dette maa ske snarest muligt; og jeg kan gerne tilføje, at vi ønsker, at en saadan Forhandling skal faa en saa indgaaende og positiv Karakter med Henblik paa den foreliggende Situation som paa nogen Maade muligt, og jeg tror ikke, der fra anden Side vil være nogen Uvillie derimod.

Det ærede Medlem udtalte Bekymring for, at Holland og Belgien kunde danne ligesom en Slags Hemska paa dette Samarbejde. Maa jeg hertil sige, at efter de hidtidige Erfaringer har noget saadant ikke været Tilfældet; det har vel endda været saaledes, at der med Hensyn til Overvejelsen af bestemte Fælleshandlinger har været vist et meget betydeligt Initiativ og en meget stærk Interesse netop fra Hollands Side.

Det ærede Medlem mener, at vi i disse økonomiske Spørgsmaal er nærmere knyttet til de nordiske Stater. Ja, i nogle Henseen-

der, i Øjeblikket ikke mindst gennem den Valutapolitik, som nu har et ensartet Grundlag i den Forstand, at Danmarks, Sveriges og Norges Valuta staa ens, principielt set i Forhold til Guldets. Det er rigtigt, og der kan jo ogsaa være andre Omraader, hvor Fællesskabet er større mellem disse Lande, der geografisk ligger hinanden nærmere, end med Holland og Belgien; men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at der, naar det drejer sig om et økonomisk Samarbejde mellem de 3 nordiske Lande, er en Vanskelighed, nemlig de paa mange Punkter helt forskelligartede Landbrugsinteresser, hvad der maaske vil komme til at danne Grundlaget for Besværligheder, som ikke paa samme Maade gør sig gældende, naar der er Tale om Samarbejde med de to andre Stater.

Jeg for min Del tror, at et Samarbejde mellem alle de 5 Stater vil være særdeles nyttigt i den nærmest kommende Tid, men jeg kan gerne tilføje, at skulde der paa et eller andet Omraade vise sig at være særegen Brug for et snævrere Samarbejde mellem de 3 nordiske Stater og Mulighed derfor, kan et saadant udmærket godt ske indenfor Oslo-Konventionens Rammer — den vil i ingen Henseende være nogen Hindring derfor. Og fra dansk Side vil vi ikke nære nogen Betænkelighed hverken ved at fremme et saadant eller tage Initiativet dertil i alle de Tilfælde, hvor der kan skabes et virkeligt praktisk Grundlag derfor.

Statsministeren (Stavning): Naar man ser paa Salen i Dag, staa det klart for en, at Medlemmerne belaver sig paa, at denne Finanslovbehandling skal afsluttes nu, og det er vel ogsaa ret rimeligt. Jeg skal derfor søge at indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger i Anledning af det senest fremkomne.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen har et Par Gange, senest i Gaar, omtalt nogle Udtalelser, som jeg skulde have fremsat angaaende en Militærnægter i Aarhus. Da jeg nu et Par Gange har siddet og hørt det ærede Medlem komme med Citater, som jeg ikke havde det mindste Kendskab til, vil jeg dog for en Ordens Skyld sige, at jeg ved ikke, hvad det er for Referater, det ærede Medlem læser op af, for der var ingen Journalister, ingen Pressefolk til Stede ved den Konference, jeg havde med den paagældende 4-Mands Delegation. Derfor kan der naturligvis godt have staaet noget i Aviserne om det; men jeg kan ikke paa Forhaand vedkende mig, hvad der er